

ἀγριομουγκάλισμα τό, ἀμάρτ. ἀγριομουγκάλισμα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγριομουγκάλιζω.

Ἡ ὑπερβολικὴ βοή, ἰσχυροτάτη φωνὴ ὡς εἶναι ὁ τοῦ βοῦς μυκηθμός: *Eída μουγκάλισμα, eída ἀγριομουγκάλισμα* 'ν' ὑπό! Συνών. ἀγριομουγκάλισματσα, ἀγριομουγκάλισμός.

ἀγριομουγκάλισματσα ἡ, ἀμάρτ. ἀγριομουγκάλισματσα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μουγκάλισματσα.

Ἀγριομουγκάλισμα, ὁ ἰδ.: *Ω, καὶ ἀγριομουγκάλισματσα τοῦ τοῦ βγάνει!

ἀγριομουγκάλισμός ὁ, ἀμάρτ. ἀγριομουγκάλισμός Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μουγκάλισμός.

*Αγριομουγκάλισμα, ὁ ἰδ.

ἀγριόμουλα ἡ, ἀμάρτ. ἀγκόμουλα Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μούλα. Διὰ τὸ α' συνθετ. τοῦ τύπ. ἀγκόμουλα πβ. ἀγκος παρὰ τὸ ἄγριος.

Δυσήνιος, ἀτίθασος ἡμίονος. Συνών. ἀγριομούλαρο. Μεταφ. ἐπὶ δυσηγίου καὶ δυστρόπου γυναικός.

ἀγριομούλαρο τό, σύνθηθ. ἀγριομούλαρο Κρήτ. ἀγριομούλαρον βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μουλάρι.

*Αγριόμουλα, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν.: *Ξεπέζεψε το, γιατί 'ν' ἀγριομούλαρο καὶ θὰ σὲ στρώση χάμαι* Κρήτ.

ἀγριομουρσα ἡ, Πελοπ. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μουρσα.

Εἶδος μορέας μετὰ μικρῶν καὶ οὐχὶ πολὺ πλατέων φύλλων.

ἀγριομούρης ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀγριομούρης Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μούρη.

*Αγριόμορφος, ὁ ἰδ.: *Εἶν' ἕνας ἀγριομούρης ἀπὸ φοβάσαι νὰ τὸνε ξανοίγης!* (βλέπης).

ἀγριομουρνε ἡ, ἀμάρτ. ἀγριομουρνε Δ.Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μουρνε. Πβ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,210.

*Αγριομουρνε, ὁ ἰδ.

ἀγριομουσμυλά ἡ, Πελοπ. (Ἀρκαδ. Μεσσ.) —Λεξ. Βυζ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μουσμυλά.

Τὸ δένδρον κράταιγος ὁ ἀζαρόλος (*crataegus azarolus*) τοῦ γένους τῆς κραταίου (*crataegus*) τῆς τάξεως τῶν μηλοειδῶν (*rosaceae*) ΠΓεννάδ. 552, ἡ τῶν ἀρχ. ἐπιμηλὶς ἡ ἀμαμηλὶς καὶ πιθανῶς ἡ τοῦ Θεοφρ. (Ἱστορ. φυτ. 3,15,6) κράταιγος καὶ τὸ τοῦ Διοσκορ. (1,169) πρῶτον μέσπιλον ἡ ἀρωνία καὶ τρίκοκκον με φύλλον ὁμοιον μεσπίλη καὶ καρπὸν κατὰ τὴν γεῦσιν μεσπιλώδη. [**]

ἀγριομούσμυλο τό, Λεξ. Βυζ. ἀγριομούσμυλον Πόντ. (Χαλδ.) ἀγριομούσμυλο Πόντ. (᾽Οφ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μουσμυλο.

1) Ὁ καρπὸς τῆς ἀγριομουσμυλάς, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν.

2) Ἡ ἀγριομούσμυλά, ὁ ἰδ. Πόντ. (᾽Οφ. Χαλδ.)

ἀγριομούστακος ὁ, Βιθυν. (Κατιρ.) κ. ἄ.

Τὸ μεσν. ἐπίθ. ἀγριομούστακος. Πβ. Ἀκολουθ. Σπανοῦ (ἐκδ. ΕΛεgrand Biblioth. gr. vulg. 2,28).

Ὁ ἔχων μύστακας μεγάλους καὶ μετὰ σκληρῶν τριχῶν: Ἄσμ.

Τ' ἄδικο ὁπῶ, ἀφέντη, | ἀπ' αὐτόνα τὸν λεβέντη,

ἀπὸ τὸν ἀκαθερόν | κι ἀπ' τὸν ἀγριομούστακο,

ὅπου πάω καὶ βοσκήσω, | ὅλο μπρός μου τὸν εὐρίσκω

(λέγει ἡ χελώνη περὶ τοῦ ἀκανθοχοίρου. ὁπῶ=ὅπου ἔχω). Πβ. ἀγκαθομούστακος.

ἀγριόμουτρο τό, σύνθηθ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μουτρο.

*Αγριον πρόσωπον, δυσειδὴς ὄψις: *Ἐχει τέτοιο ἀγριόμουτρο, ποῦ νὰ τὸ 'δῇς, σὲ πιάνει φόβος.

ἀγριομούτσουνος ἐπίθ. Βιθυν. (Κατιρ.) ἀγριομούτσουνος Βιθυν. ἀγριομούτσουνος Κρήτ. ἀγριομούτσουνος Ἡπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μούτσουνο.

Ὁ ἔχων ἄγριον πρόσωπον, ὁ δυσειδὴς τὴν ὄψιν ἔνθ' ἄν.: *Τί ἀγριομούτσουνο παιδί!* Κατιρ. Συνών. ἀγριόμορφος, ἀγριομούρης, ἀγριοπρόσωπος.

ἀγριομουχτερό τό, ἀμάρτ. ἀγριομούχτερον Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μουχτερό. Ἡ λ. καὶ παρὰ ΡΒelon 119.

*Αγριομούχτερον, ὁ ἰδ.

ἀγριομπάμπακα ἡ, Πελοπ. (Ναύπλ.) κ. ἄ. ἀγκομπάμπακα Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μπάμπακα.

*Αγρια χόρτα φυόμενα ἐντὸς φυτειῶν βάμβακος ἢ φυτειῶν φασηόλων. Συνών. ἀγριοφασουλιά.

Α) Ἐκ τῆς δημῶδους οἰκογενείας τῆς γαλατσίδας τῆς τάξεως τῶν χοιραδιωδῶν (*scrofulariaceae*) 1) Χρωματοφόρος ἡ φλομόφυλλος (*crozophora verbascifolia*) με πυκνὸν πῖλημα ἐκ τριχῶν ὑποκιτρίνων Θεσσ. 2) Χρωματοφόρος ἡ βαφικὴ (*crozophora tinctoria*) με ἀραιότερον πῖλημα ὡσαύτως ἐκ τριχῶν πολίων.

Β) Ἐκ τῆς τάξεως τῶν μαλαχωδῶν (*malvaceae*) 1) Ὁ θάμνος ἀβούτιλον τὸ Ἀβικέννειον (*abutilon Avicennae*) Πελοπ. (Ναύπλ.) Συνών. καμπανέλλα. 2) Ἰβίσκος ὁ ποώδης (*hibiscus trionum*), πιθανῶς ἡ τοῦ Διοσκορ. (3,154) ἀλκία ΠΓεννάδ. 429. [**]

ἀγριομπάμπακο τό, ἀμάρτ. ἀγριομπάμπακον Θεσσ. (Καλαμπάκ. Λαζαρ. Λάρις.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μπάμπακι.

*Αγριομπάμπακα, ὁ ἰδ.

